

Захарина. (*Укорно*). Господине!

Той. А рязата?... После пжтеката отъ розови листи — тъй както се постила пжтя на принцеситъ...

Захарина. Но, Господине.

Той. Отъ моя страна се направи предложение два пжти—и двата пжти не се отхвърли. Първи пжть вие клюмнахте глава, предпазливо отъ вашата другарка.

Захарина. Заблуждавате се.

Той. Втория пжть вие направихте една маневра съ същата си другарка и забелязахъ, че минахте по розовитъ листа.

Захарина. Измамилли сте се.

Той. Не, вие искате сега да ме измамите.

Захарина. (*Въ колебание*) Може би, случайно...

Той. Целесъобразноститъ не ставатъ случайно, както не е случайна и любовта ми къмъ васъ.

Захарина (*Нервирано*) Господине, азъ съмъ женена и не позволявамъ въ дома на моя мъжъ...

Той. Тогава опредѣлете ми мѣсто и азъ ще дойда тамъ.

Захарина. Внимавайте. Въ другата стая е...

Той. Вашиятъ мъжъ?

Захарина. Да!

Той. Но азъ го срещнахъ на улицата: отиваше нѣкъде съ бързи крачки... И това бѣ